

Jovanka Steele en het kweepeercomplot

Deel 1 - In L.A. gelooft men dat gratis appels giftig zijn

Jovanka Steele ruilde Los Angeles in voor een klein dorpje in West-Vlaanderen. En ook al is Los Angeles een miljoenenstad, sommige dingen vind je er niet. Gratis fruit bijvoorbeeld. Wanneer ze het dan in West-Vlaanderen wel tegenkomt, kan dat behoorlijk eng zijn.

Ik ben opgegroeid in Los Angeles, een miljoenenstad. En nu woon ik in een West-Vlaams dorpje met 800 inwoners. Gisteren, toen ik met mijn hond aan het wandelen was, kwam ik iets heel vreemds tegen. Het was een doos vol fruit. En boven de doos, op een bord, stond er "Gratis Kweepeer". Het was zo onverwacht dat ik wist niet wat ik erover moest denken. Wat was de bedoeling hier? Waarom zou iemand mij gratis fruit willen geven?

In Los Angeles kom je nooit een doos gratis fruit tegen. Het enige moment waarop ik gratis fruit van mensen kreeg was op Halloween. Af en toe gaf iemand de kinderen een appel in plaats van snoepjes, maar wij aten die appels bijna nooit op. Ik zeker niet, want er waren veel urban legends over dingen die in Halloween appels werden gestopt en mijn moeder geloofde ze allemaal. Dus, het maakte niet uit hoe mooi een appel eruitzag, perfect rond, zonder vreemde kleuren of littekens, mijn moeder was overtuigd dat ze vol scheermessen en drugs zaten. Dus gooide ze alle appels weg, en daarna stond ze een volle 10 minuten haar handen te wassen. En ja, misschien is dat waarom ik dit gratis West-Vlaams fruit een beetje verdacht vond.

En verder, vroeg ik me af - en dit is belangrijk - wat is een "kweepeer"? Ik weet wat een peer is, natuurlijk, en dit fruit zag er een beetje peerachtig uit; maar wat precies is de betekenis van, "kwee"? Wat als, "kwee" West-Vlaams dialect voor, "giftig" is? Hoe kan ik dat weten? Er zijn zoveel woorden en klanken hier die ik niet begrijp. En als ik dit fruit eet, zouden er dan mensen rond mijn dode lichaam komen staan, met rollende ogen, "Dat was haar eigen schuld. Het stond in het groot op het bord te lezen: die peren waren kwee!". Ik stopte het grote, creepy stuk fruit in mijn jas, om het thuis beter te onderzoeken. En ik was super voorzichtig om het niet te veel aan te raken... gewoon voor het geval dat het een beetje *kwee* was.

<https://radio1.be/lees/in-la-gelooft-men-dat-gratis-appels-giftig-zijn>

Deel 2 - En toen zei God: "Adam, kweeperen gebruik je alleen in taarten"

Jovanka Steele heeft nog altijd een kweeper thuis liggen waar ze niet mee weet wat te doen. De kweepersoap gaat door.

Er lag een vreemd stuk Vlaams fruit voor mij op tafel. Een gratis kweeper, die ik in een gratis-kweeper-does had gevonden. De kweeper zag eruit als een grote peer, maar was even zwaar en hard als een kassesteen. Dus het was niet mogelijk om een klein proefhapje te nemen, zoals bij een normale, niet-creepy peer. Het was alsof dit fruit express moeilijk wilde zijn. Ik pakte een scherp mes en met alle kracht van mijn yoga-getrainde armspieren sneed ik een klein stuk van de kweeper om te proeven.

Ik schreeuwde. Mijn hond begon te blaffen. Mijn man kwam in paniek de keuken binnen, terwijl ik bleef schreeuwen én mijn mond aan het spoelen was. "Dat fruit smaakt naar vuile sokken die in azijn zijn geweekt!", riep ik. "Ja," zei hij, "Je mag kweeperen nooit rauw eten. Maar ze zijn keilekker in een taart! Hmmmmm!" Ik had medelijden voor mijn trauma verwacht, en nu stond mijn man aan de kant van de kweeper!

Hoe kon het zijn dat ik nooit van dit fruit had gehoord? Was er iets in De Bijbel dat ik had gemist? "Adam, van deze kweeper mag je niet eten als hij rauw is, maar hij is wel lekker in een taart!" Dat was het. Om mijn creepy kweeper te kunnen gebruiken, moet ik meer kweeperen hebben. Genoeg om een taart te maken. Ik pakte mijn hond en een stevige handtas, en vertrok. Vanuit mijn koer zag ik de kweeper die als een duivel op mijn tafel zat. Ok, meneer de Kweeper, je hebt deze slag gewonnen, maar nog niet de oorlog, zeker niet!

<https://radio1.be/lees/en-toen-zei-god-adam-kweeperen-gebruik-je-alleen-in-taarten>

Deel 3 - Eén kweeper is nutteloos

Jovanka Steele is vastberaden. Ze moet en zal een taart bakken met kweeperen. Maar dan moet ze eerst de kweeperendrone ontwijken.

Ik stond naast een doos met gratis kweeperen. Ik had al één kweeper thuis. Maar één kweeper, is niet alleen niet lekker, maar ook totaal nutteloos. Je moet er genoeg hebben om een taart te maken en om de kweeper een doel in haar leven te geven. Ik begon het fruit te pakken en zag dat er op het bord de woorden, "gratis kweeper" stonden. Niet "kweeperen", maar "kweeper". Enkelvoud. Was het de bedoeling dat mensen maar één gratis kweeper per persoon mogen pakken? Had de kweeperboer dit gewoon gedaan als promotie? Eerste kweeper gratis, maar

dan moet je naar de winkel gaan om er meer te kopen, een beetje zoals een crackdealer, maar dan met kweeperen?

Ik keek rond mij. Er was niemand te zien, maar je bent tegenwoordig van niks zeker. Er kon een drone ergens in de lucht zijn, die de kweeperboer gebruikt om dieven te fotograferen. (RECHTER) "Mevrouw Steele, ik ben niet onnozel, op het bord stond er gratis kweePEER, niet kweePEREN, u gaat onmiddellijk naar de gevangenis!"

Maar ik had géén keuze. *I was in too deep*. Ik vulde mijn tas met wat voelde als 300 kilo kweeperen, en ging terug naar huis.

"Ja, ik ben gewoon met mijn hond aan het wandelen. Oh, deze sporttas? Plastic zakjes. Voor de hond. Ja, Zij is een grote hond. Hahahaha"

Het was mogelijk dat het kweeperdrone mij niet had gezien. Het was ook mogelijk dat hij niet bestond. In ieder geval kwam ik thuis, met een tas vol kweeperen, en klaar om een taart te maken.

<https://radio1.be/lees/een-kweeper-is-nutteloos>

Deel 4 - Zitten alle Vlamingen in een kweeperencomplot?

Jovanka's kweeperenqueeste is eindelijk ten einde. De taart is gebakken, tijd om iedereen over haar avonturen te vertellen.

Ik ga eerlijk zijn: een kweepeertaart maken was niet gemakkelijk maar door te bidden, advies op Google te zoeken en veel rode wijn te drinken, maakte ik, uiteindelijk, een kweepeertaart. Een paar dagen later gingen mijn man en ik op bezoek bij vrienden van ons. Ik kon niet wachten om al mijn kweepeerverhalen aan hun te vertellen.

"Oh, wacht tot jullie mijn interessant avontuur horen," begon ik, terwijl Sabine en Jeroen hapjes en drank op de tafel zetten, en hun dochter Nina, naar mij staarde alsof ze niet kon wachten om mijn verhaal te horen. Op dat moment zei Sabine tegen mij, "wil je siroop in jouw water? Zou kweepeersiroop oké zijn?" Wat? Wat? Had ze net, "kweeper" gezegd? Wat voor een vreemd kweepercomplot was dit?

Toen wees Nina, het liefste tweejarig meisje ter wereld, naar de bokaal met zelfgemaakte siroop. "Kwee-peer", zei ze. Een week geleden had ik nooit van dit fruit gehoord, en nu zat ik daar

omsingeld door een leger van kweeperen. Blijkbaar weten alle Vlamingen van twee jaar en ouder alles over kweeperen, en vertellen ze dat pas na een paar jaar aan buitenlanders, als ze vinden dat we er écht klaar voor zijn. "Dus Jovanka," vroeg Sabine "Wat was jouw interessante avontuur nu?"

"Oh, euh, niks", antwoordde ik, terwijl ik iets kweeperachtigs in mijn mond stopte, "gewoon dat ik een doos met gratis fruit in een veld had gevonden". "Oh, echt? En wat zat erin?" "Gewoon, kweeperen. Saaie, oninteressante, ordinaire kweeperen!"

<https://radio1.be/lees/zitten-alle-vlamingen-in-een-kweeperencomplot>